

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 28. august 2019

Sag BS-32728/2018-OLR
(4. afdeling)

TGnet ApS (DGL ApS)
(advokat Svend Erik Holm og advokat Thomas Gønge)

mod

Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Center for Miljøbeskyttelse
(advokat Marie Bockhahn)

Biintervenient
Energistyrelsen
(advokat Jesper Nørøxe)

Københavns Byret har den 12. januar 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS 31C-2483/2016, nu BS-1364/2016).

Landsdommerne Inge Neergaard Jessen, Lene Jensen og Nina Boserup (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, TGnet ApS (DGL ApS) (herefter benævnt TGnet ApS), har nedlagt påstand om, at indstævnte, Københavns Kommune, Teknik- og Miljøforvaltningen, Center for Miljøbeskyttelse (herefter benævnt Københavns Kommune), skal betale 937,50 kr. til TGnet ApS med procesrente fra sagens anlæg.

Københavns Kommune har påstået dommen stadfæstet.

Energistyrelsen er indtrådt som biintervenient i sagen til støtte for Københavns Kommune.

Byretten har i medfør af retsplejelovens § 402, stk. 1, besluttet at løfte sagen ud af småsagsprocessen.

Supplerende sagsfremstilling

TGnet ApS driver den elektroniske retsinformationstjeneste DGL, Den Grønlandske Lovsamling, på www.dgl.gl, som udbyder adgang til lovgivning og artikler m.m. vedrørende Grønland på abonnementsbasis.

TGnet ApS har én ansat medarbejder og drives rent digitalt fra ejerens private bolig. Dertil kommer en ulønnet ad hoc-redaktion, hvis virke ikke sker fra TGnet ApS' lokalitet.

TGnet ApS' samlede affaldsmængde udgør ca. 0,1 kg affald om året. Affaldet består primært af uanmodede reklamer.

Den 14. september 2015 sendte Københavns Kommune en opkrævning til TGnet ApS for affaldsgebyr for perioden 1. januar til 31. december 2015. Opkrævningen vedrørte administrationsgebyr på 750 kr. med tillæg af moms, i alt 937,50 kr.

TGnet ApS anmodede herefter Københavns Kommune om fritagelse for gebyret. Som årsag til fritagelsen angav TGnet ApS blandt andet, at virksomheden ikke producerer noget affald. Kommunen meddelte ved afgørelse af 15. december 2015 afslag på anmodningen. I afslaget anførtes, at kommunen kun fritager virksomheder for administrationsgebyret, hvis virksomheden kan dokumentere, at virksomheden ikke har nogen erhvervs-mæssig aktivitet eller har en meget ringe aktivitet. Kommunen angav endvidere, at ingen eller ringe aktivitet kan dokumenteres med lav omsætning, ejerens sygdom eller lignende.

Efter korrespondance om sagen mellem Københavns Kommune og TGnet ApS fastholdt kommunen afgørelsen. TGnet ApS betalte herefter administrationsgebyret og indbragte sagen til prøvelse for domstolene.

Forklaringer

Der er ikke afgivet forklaringer under hovedforhandlingen.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

TGnet ApS har til støtte for sit principale anbringende om, at administrationsgebyret er en ulovlig skat, yderligere anført, at det omhandlede administrationsgebyr ikke har den fornødne lovhjemmel.

Der er herved henvist til, at Miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af de gebyrer, der har hjemmel i bestemmelsens stk. 1 og 3. Bestemmelsen omtaler ikke administrationsgebyret og indeholder ikke en selvstændig materiel hjemmel til opkrævning af et administrationsgebyr eller noget andet gebyr. Miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, indeholder alene en bemyndigelse til at udmønte de materielle regler i samme bestemmelses stk. 1 og 3.

Endvidere er det anført, at lovgiver i forbindelse med vedtagelsen af den ændring af miljøbeskyttelseslovens § 48, der trådte i kraft den 1. januar 2019, konstaterede, at administrationsgebyret for erhvervsaffald ikke følger af miljøbeskyttelsesloven, fordi lovens § 48, stk. 3, bestemmer, at der skal fastsættes gebyrer for ydelser under affaldsordningerne, jf. § 45, stk. 2. Dermed var det ikke nødvendigt med en lovændring for at fjerne administrationsgebyret. Ændringsloven indeholder da heller ikke nogen bestemmelser om administrationsgebyret, og det fremgår af bemærkningerne til det fremsatte lovforslag sammenholdt med ændringsforslaget i betænkningen, at administrationsgebyret er fastsat i strid med lovens § 48.

Københavns Kommune har heroverfor supplerende anført, at Københavns Kommune i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, havde en lovbestemt pligt til at opkræve administrationsgebyrer til dækning af en række nærmere definerede omkostninger.

Det er endvidere anført, at den lovændring, der trådte i kraft den 1. januar 2019, indebærer, at TGnet ApS fra lovens ikrafttræden ikke længere opkræves et affaldsadministrationsgebyr. Lovændringen – og behovet for at foretage en lovændring – støtter Københavns Kommunes anbringende om, at det opkrævede gebyr var lovligt og i overensstemmelse med gældende regelgrundlag.

Energistyrelsen, der ikke har givet møde under hovedforhandlingen, har til støtte for Københavns Kommune afgivet et processkrift, hvori Energistyrelsen i det væsentlige har gentaget sine anbringender for byretten.

Retsgrundlaget

Miljøbeskyttelsesloven

Af den dagældende lov om miljøbeskyttelse, LBK nr. 1317 af 19. november 2015, fremgår bl.a. følgende:

”§ 45. Kommunalbestyrelsen forestår håndtering af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter regler om kommunale affaldsordninger, herunder om

- 1) kommunalbestyrelsens pligt til at anvise behandlingsmuligheder for affald,
- 2) kommunalbestyrelsens pligt til at forestå indsamling og behandling af affald,
- 3) kommunalbestyrelsens pligt til at give adgang til genbrugspladser i kommunen, herunder for virksomheder, der ikke er hjemmehørende i kommunen, og om kommunalbestyrelsens pligt til at begrænse adgangen til genbrugspladser i kommunen og foretage brugerundersøgelser og
- 4) borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte kommunale affaldsordninger.

...

§ 48. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter, ..., til

- 1) planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, jf. dog § 50 a,
- 2) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a, og
- 3) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog stk. 9 og § 50 a.

...

Stk. 3. Der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning udlevere oplysninger om beregningen af gebyret for hver ordning.

Stk. 4. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrer, herunder regler om fritagelse og dokumentation for gebyrets sammensætning.

...”

Miljøbeskyttelsesloven § 48 blev indført ved lov nr. 513 af 12. juni 2009. Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, lovforslag nr. 152 af 26. februar 2009, fremgår bl.a.:

”2.2.3 Gennemsigtige kommunale affaldsgebyrer

2.2.3.1 Gældende ret

...

Der gælder også i dag nogle grundlæggende principper for gebyrfastsættelsen, som det ikke er intentionen med lovforslaget at ændre på. Kommunalbestyrelsens fastsættelse af affaldsgebyrer er underlagt princippet om hvile-i-sig-selv, hvilket betyder, at kommunen kan få dækket sine omkostninger gennem opkrævning af gebyrer, men ikke må optjene et overskud. Samtidig skal gebyropkrævningen så vidt muligt forebygges, at der sker krydssubsidiering, både mellem de forskellige ordninger og mellem forskellige brugergrupper (lighedsprincippet). Det vil sige, at der ikke må optjenes et overskud på en af de kommunale ordninger, som benyttes til at finansiere et underskud på en anden ordning, og at en brugergruppe ikke systematisk må betale omkostningerne for en anden brugergruppe. Derudover gælder det

EU-fastsatte princip om, at forureneren betaler. Det fremgår således af artikel 14 i direktiv nr. 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald, at omkostninger skal afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere. Endelig har domstolene fastslået, at gebyrer kan opkræves for, at kommunalbestyrelsen stiller ordninger til rådighed for virksomheder og borgere. Det er altså ikke i strid med § 48 at opkræve gebyrer for, at en ordning stilles til rådighed i stedet for at opkræve gebyrer for den faktiske benyttelse af en ordning.

...

2.2.3.3. Lovforslaget

Med hjemmel i forslaget til § 48, stk. 1, foreslås det, at alle affaldsordninger (f.eks. indsamling af dagrenovation og haveaffald samt genbrugspladser) fremover skal finansieres via gebyrer. Med forslaget til § 48, stk. 4, skabes endvidere hjemmel til at fastsætte ens principper for, hvordan kommunalbestyrelserne skal fastsætte og opkræve gebyrer, herunder fordelingen af omkostninger på forskellige brugergrupper, og for hvordan der skal føres regnskab med omkostningerne for hver enkelt affaldsordning. Det er ikke intentionen med lovforslaget at ændre på, at det er kommunalbestyrelsen, som beregner og fastsætter gebyrerne, men med forslaget opstilles rammerne for gebyrfastsættelsen.

I forbindelse med ændring af kommunalreformen er det kommunale budget- og regnskabssystem blevet ændret. Denne ændring har allerede skabt mere tydelig sammenhæng mellem betalingen og den ydelse, som den enkelte husholdning eller virksomhed modtager. Med forslaget til § 48, stk. 3, bliver det pålagt kommunalbestyrelsen af fastsætte særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, der er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab samt, at kommunalbestyrelsen på anmodning skal udlevere beregningen af gebyret for hver ordning. Hermed får borgerne og virksomheder mulighed for at se, hvilken service de betaler for, når de betaler affaldsgebyrer. Øget gennemsigtighed skal hindre krydssubsidiering, så forskellige brugergrupper ikke betaler for hinanden. Formålet er at styrke princippet om, at ”forureneren betaler” og synliggøre, at de enkelte kommunale ordninger ”hviler i sig selv”.

Af lovforslagets specielle bemærkninger til § 48, stk. 1, fremgår bl.a.:

”Den foreslåede bestemmelse er ny. Med den nye formulering af § 48, stk. 1, forpligtes kommunalbestyrelserne til at gebyrfinansiere udgifter til planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger.... Det er således intentionen med bestemmelsen, at den almindelige, kommunale opgavevaretagelse på affaldsområdet skal gebyrfinansieres.”

De specielle bemærkninger til § 48, stk. 3, har følgende ordlyd:

”Den foreslåede bestemmelse er ny. Bestemmelsen pålægger kommunalbestyrelserne at fastsætte særskilte gebyrer for hver affaldsordning. Dette gælder dog ikke, hvis der i andre regler er fastsat anden finansieringsform. Ved affaldsordninger forstås de ordninger, som kommunalbestyrelsen fastsætter vedrørende affald, uanset om disse er fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2, eller anden lovgivning som f.eks. jordforureningslovens § 50.

Kommunalbestyrelserne skal beregne særskilte gebyrer for alle de ordninger, som har særskilte konti i det kommunale budget og regnskabssystem. Det kommunale budget og regnskabssystem opererer på affaldsområdet med følgende konti:

- fælles formål (administration)
- dagrenovation,
- papir, pap og glas,
- storskrald og haveaffald,
- farligt affald,
- genbrugspladser samt
- øvrige ordninger og anlæg.

Hensigten med bestemmelsen er, at kommunalbestyrelserne skal kunne dokumentere gebyrstørrelsen for brugergrupper for hver enkelt af ordningerne. Ikke alle kommunalbestyrelser vil iværksætte affaldsordninger for alle de nævnte affaldsfraktioner, der er dækket af konti i budget og regnskabssystemet.

I de nuværende regler har kommunalbestyrelserne mulighed for at opkræve samlede gebyrer. Denne mulighed er med bestemmelsen afskaffet. Det forventes at øge gennemsigtigheden i gebyrerne, således at det bliver enklere for brugeren at se, hvad der betales for, og tydeliggør, at hver enkelt ordning skal hvile i sig selv og ikke bare affaldsområdet under ét. Kommunalbestyrelserne må dog gerne opkræve gebyrerne samlet, men skal til enhver tid kunne udskille dem, og på anmodning udlevere beregningen af gebyret for hver ordning.”

Af lovforslagets specielle bemærkninger til § 48, stk. 4, fremgår bl.a.:

”Den foreslåede bestemmelse er ny. Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om principper for fastsættelse og opkrævning af gebyrerne, herunder regler om fritagelse og dokumentation for gebyrets sammensætning.

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren til at fastsætte de overordnede rammer for kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyrer. Det er intentionen at udmønte bestemmelsen i bekendtgørelsesform, hvor gebyrfastsættelsen for de enkelte affaldsordninger for henholdsvis husholdninger og virksomheder skal opgøres på baggrund af registreringer på de enkelte konti i det kommunale budget og regnskabssystem. Se nærmere herom i bemærkningerne til stk. 3.

Der forventes fastsat regler, hvorefter gebyret netop skal dække husholdningernes og virksomhedernes andel af de omkostninger, der er registreret på den tilsvarende konto i budget- og regnskabssystemet, således at krydssubsidiering undgås. ...

For så vidt angår posteringerne på de enkelte konti i det kommunale budget og regnskabssystem er det intentionen, at administrationsgebyret skal dække planlægning og information, herunder udarbejdelse af regulativer. ... Gebyrerne for de øvrige ordninger kan både dække udgifter af administrativ karakter ... og af driftsmæssig karakter

Det er ikke intentionen at ændre på de grundlæggende principper for gebyrfastsættelse, som gælder i dag. Se hertil de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.3.1...”

Affaldsbekendtgørelsen

Af den dagældende bekendtgørelse om affald, bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012, der er udstedt i medfør af bl.a. § 45, stk. 2, og § 48, stk. 4, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret ved lov nr. 1387 af 14. december 2010, lov nr. 1273 af 21. december 2011, lov nr. 446 af 23. maj 2012, lov nr. 1149 af 11. december 2012 og lov nr. 1248 af 18. december 2012, fremgår bl.a.:

”§ 56. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr hos alle virksomheder i kommunen, der ikke er omfattet af § 60, stk. 1-3, til dækning af kommunens generelle administrationsomkostninger, herunder omkostninger forbundet med administration af anvisningsordninger for virksomheder, regulativfastsættelse, affaldsdata- og regulativsystem, information, konkrete anvisninger om håndtering af affald fra virksomheder samt planlægning og administration, som ikke kan henføres til de enkelte affaldsordninger, jf. stk. 2-4 og § 57. Den samlede gebyrindtægt skal dække den del af kommunens omkostninger, der vedrører virksomheder. Gebyret fastsættes som et gennemsnitsgebyr for alle virksomheder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr for indsamlingsordninger for dagrenovationslignende affald hos alle virksomheder i kommunen, som er omfattet af ordningen. Gebyret skal indeholde omkostninger til administration af ordningen. ...

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr for indsamlingsordninger for forbrændings- og deponeringseget farligt affald hos alle virksomheder i kommunen, som er omfattet af ordningen. Gebyret skal indeholde omkostninger til administration af ordningen. ...

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr for hver indsamlingsordning, som etableres i kommunen, som ikke er omfattet af stk. 2 og 3 og §§ 57-59. Gebyret skal indeholde omkostninger til administration af ordningen.

§ 57. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og opkræve et gebyr hos de virksomheder, der gør brug af tilbuddet om at aflevere affald på genbrugspladser, jf. § 40, stk. 1. Gebyret skal indeholde alle omkostninger forbundet med ordningen for virksomheder, herunder omkostninger til administration af ordningen.

...”

Lov om ændring af miljøbeskyttelsesloven

Ved lov om ændring af lov miljøbeskyttelse (Ophævelse af affaldsadministrationsgebyret for virksomheder), lov nr. 1713 af 27. december 2018, blev dele af miljøbeskyttelseslovens § 48 ændret med virkning pr. 1. januar 2019.

Af lovforslag nr. 119 af 5. december 2018, der førte til vedtagelsen af lov nr. 1713 af 27. december 2018, fremgår bl.a. følgende:

”§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 3. september 2018, foretages følgende ændringer:

...

2. I § 48, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter ”regnskab”: ”, bortset fra udgifter til kommunalbestyrelsens generelle administrationsomkostninger for virksomheder.”

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår bl.a.:

”2.1.2 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

...

Med lovforslaget vil kravet om gebyrfinansiering af de generelle administrationsomkostninger for virksomheder blive ophævet, og det er hensigten, at energi-, forsynings- og klimaministeren ophæver kravet i bekendtgørelsen om gebyrfinansiering af administrationsomkostningerne. Dermed vil de fleste af opgaverne skulle finansieres gennem bloktilskuddet. En sådan finanslovsfinansiering vurderes generelt ikke at være i strid med det EU-retlige krav i artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 (affaldsdirektivet) om, at forureneren betaler, når der er tale om de opgaver, der ikke har en nær tilknytning til en konkret affaldshåndtering.

...

Ved den foreslåede udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen vil alle virksomheder blive fritaget for at betale et generelt administrationsgebyr og vil dermed også undgå administration forbundet hermed.”

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget afgav den 13. december 2018 betænkning over lovforslag nr. 119 af 5. december 2018. Af betænkningen fremgår bl.a. følgende ændringsforslag, som er udarbejdet af energi-, forsynings- og klimaministeren og tiltrådt af udvalget, til lovforslagets § 1, nr. 2:

”Nr. 2 udgår.

[Ændring begrundet i, at kravet om et generelt affaldsadministrationsgebyr ikke følger af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3].”

Betænkningen indeholder følgende bemærkninger til ændringsforslaget til lovforslagets § 1, nr. 2:

”Den foreslåede ændring skyldes, at Energistyrelsen efter høringen ikke mener, at det følger af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3, at der skal være et generelt affaldsadministrationsgebyr for virksomheder, idet denne bestemmelse alene gælder affaldsordninger og administrationsgebyret ikke er en affaldsordning. Kravet om eksistensen af et administrationsgebyr følger således alene af de eksisterende bemærkninger til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4.”

Med lov nr. 1713 af 27. december 2018 blev der således ikke gennemført nogen ændring af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3, som herefter fortsat har følgende ordlyd:

”Stk. 3. Der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Kommunalbestyrelsen skal på anmodning udlevere oplysninger om beregningen af gebyret for hver ordning.”

Ophævelse af bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012

Bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012 om affald blev ophævet i forbindelse med vedtagelse af bekendtgørelse om affald, BEK nr. 1759 af 27. december 2018, som trådte i kraft den 1. januar 2019.

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen omhandler et administrationsgebyr for erhvervsaffald, som Københavns Kommune har opkrævet hos TGnet ApS for perioden 1. januar til 31. december 2015. Gebyret er opkrævet i medfør af den dagældende affaldsbekendtgørelses § 56, stk. 1, hvorefter kommunen kunne opkræve et gebyr til dækning af de generelle administrationsomkostninger, som kommunen ikke kunne henføre til de enkelte affaldsordninger i medfør af affaldsbekendtgørelsens § 56, stk. 2-4, eller § 57.

Det er uomtvistet, at § 56, stk. 1, i den dagældende affaldsbekendtgørelse er udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, der bemyndiger miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte regler om principper for kommunalbestyrelsens fastlæggelse og opkrævning af gebyrer. Landsretten finder efter ordlyden af og forarbejderne til miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 4, at bestemmelsen indeholder bemyndigelse til fastlæggelse og opkrævning af de gebyrer, der fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1 og 3.

Spørgsmålet er herefter, om den dagældende affaldsbekendtgørelses § 56, stk. 1, havde fornøden hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1 og 3, jf. stk. 4.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1 og 3, skal kommunalbestyrelsen fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til bl.a. planlægning, etablering, drift og administration af affaldsordninger, således at der skal fastsættes særskilte gebyrer for hver affaldsordning baseret på de udgifter, som er opgjort i kommunalbestyrelsens regnskab. Som anført ovenfor under retsgrundlaget følger det af forarbejderne til den dagældende miljøbeskyttelseslovs § 48, stk. 3, at der ved ”affaldsordninger” skal forstås de ordninger, som kommunalbestyrelsen fastsætter vedrørende affald, uanset om disse ordninger er fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2, eller anden lovgivning.

Landsretten finder herefter, at miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3, alene hjemler opkrævning af gebyrer for de affaldsordninger, der er beskrevet i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2, eller anden lovning.

Landsretten finder endvidere, at et administrationsgebyr for erhvervsaffald, jf. den dagældende affaldsbekendtgørelses § 56, stk. 1, ikke i sig selv udgjorde en affaldsordning som nævnt i miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3. Landsretten bemærker, at en sådan fortolkning er i overensstemmelse med den, der blev lagt til grund af Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget i den betænkning, der blev afgivet af udvalget i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 1713 af 27. december 2018 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ophævelse af affalds-administrationsgebyret for virksomheder).

Herefter findes opkrævning af et administrationsgebyr for erhvervsaffald, i hvert fald uden samtidig opkrævning af gebyr for en eller flere af de affaldsordninger, der er nævnt i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2, eller anden lovgivning, ikke at have hjemmel i den dagældende miljøbeskyttelseslovs § 48, stk. 3, hvorfor Københavns Kommunes afgørelse om opkrævning af affaldsgebyr overfor TGnet ApS ikke er lovlig.

Landsretten tager herefter TGnet ApS' påstand om, at Københavns Kommune skal betale 937,50 kr. til TGnet ApS med procesrente fra sagens anlæg, til følge.

Efter sagens udfald skal Københavns Kommune i sagsomkostninger for begge retter betale 42.000 kr. til TGnet ApS. 40.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand, ekskl. moms, og 2.000 kr. til retsafgift. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokatbistand taget hensyn til sagens omfang og dens betydning.

THI KENDES FOR RET:

Københavns Kommune skal inden 14 dage til TGnet ApS betale 937,50 kr. med procesrente fra den 4. maj 2016 og sagsomkostninger for begge retter med 42.000 kr. Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 28-08-2019 kl. 10:32

Modtagere: Appellant TGNET ApS, Indstævnte Teknik- og
Miljøforvaltningen, Advokat (L) Marie Bockhahn, Biintervenient
Energistyrelsen, Advokat (L) Jesper Kjærsgaard Nørøxe, Advokat (H)
Svend Erik Holm